

[this letter in english]

I detta brev: Lillemor Hallin har gått hem till Herren, Över 10.000 personer tillbad Jesus i Kungsträdgården, Rapport från internationellt möte för karismatiska bönegrupper i Rom: De andliga nådegåvorna hör inte historien till, de är för nuet, Ekumenisk vecka i Stockholm 18-24 augusti,

Lillemor Hallin 1934 - 2025.

Lillemor Hallin somnade stilla in natten till den 31 juli hos Birgittasystrarna i Djursholm. Hennes liv har präglats av att outtröttligt uppmuntra människor att ta emot den helige Andes gåvor och göra kyrkan till en mer levande och helande gemenskap, något hon tog över från mamman som var konvertit med rötterna i Svenska Missionsförbundet.

17 år gammal drabbades hon av en dödlig blodsjukdom, men efter mammans förböner blev hon mirakulöst helad. I en nära döden-upplevelse förnam hon en röst som sade: "Du ska återvända till livet och söka den kärlek som bryter ner alla murar". Denna erfarenhet kom att prägla hela hennes vuxna liv och andliga inriktning. Sin barndom och ungdom beskriver hon i den självbiografiska boken *När murarna föll - min katolska uppväxt*.

Hon utbildade sig på Konstfack med textil inriktning och arbetade som bildlärare, men med tiden lät hon kyrkan och det andliga engagemanget ta en allt större plats. Hon och väninnan Kerstin Jonsson förstod att de hade en kallelse att "bo och be ihop" och levde i en kommunitet i Täby där man tog emot personer för förbönssamtal, något som utvecklades i den ekumeniska organisationen "Helhet genom Kristus". Man tjänade i församlingen, byggde upp en bönegrupp, och med aktivt stöd från församlingens präster utvecklades i Täby och Danderyd från 1970-talet

ett blomstrande ekumeniskt samarbete som inbegrep evangelisation, socialt arbete, regelbundna träffar för präster och mycket annat. Detta arbete beskriver hon i sin sist publicerade bok *Gud kallar vanliga människor till att bygga upp hans rike – Om den andliga förnyelsen i Danderyd och Täby 1970 - 1990-tal*.

Lillemor hade ingen aning om karismatisk förnyelse, men efter möte med Katolska karismatiska förnyelsen och dess andlige rådgivare kardinal Suenens i Belgien förstod hon att det de sysslade med hörde till denna nådeström inom kristenheten. Om detta berättar hon i antologin *Något om Katolsk karismatisk förnyelse i Sverige 1972–2007*:

DOM KALLAR OSS "KARISMATISKA." VAD ÄR DET?

Vi tycktes ha en kallelse. Folk strömmade till från alla håll och bönegruppen bara växte. En dag kom ett äldre par. De sa glatt: "Så roligt att träffa karismatiska katoliker." – "Att, hurså?" sa vi förvånat. – "Ja, ni tror ju på den Helige Ande." – "Självklart", sa vi. – "Ja, men då är ni ju karismatiker." – "Nej då. Vi har aldrig hört talas om något sånt." – "Men då måste ni följa med oss och träffa er ledare, kardinal Suenens." – "Va! – nej det behövs inte."

1975 på sommaren for Kerstin Jonsson och jag till vår första karismatiska konferens – i London, arrangerad av Fountain Trust. Det var fantastiskt, gudsnärvaron, jublet... Konferensen var anglikansk och leddes av den kände prästen Michael Harper, men en av talarna var katolsk – Francis MacNutt. Han ledde ett seminarium på fyra - fem dagar om bön för helande, där vi deltog.

Väl hemma igen startade vi, med p Clyde och ytterligare två personer, en liknande kurs i församlingen. Vi fortsatte sedan med tio Birgittasystrar. Därefter lämnade p Clyde över till oss två att starta en skola. I flera år tränade vi människor att be för sjuka – över 100 personer – präster, pastorer, nunnor, diakoner och lekfolk från alla kyrkor i Danderyd och Täby med omnejd. Våra präster var alltid med och stödde oss. Samtidigt kom både prästerna och vi med i den ekumeniska själavårdsrörelse som idag kallas Helhet genom Kristus. Där fick vi också tillsammans växa i vår kallelse att be om läkedom för människor.

Men det gamla paret som ville ha med oss till kardinal Suenens, gav inte upp. De hette Siv och Robert Pellén och var målmedvetna pingstvännar. 1976 drog de iväg p Jim, Kerstin och mig till prästseminariet i Malines, Bryssel, där kardinalen ledde sitt årliga veckolånga seminarium om den karismatiska förnyelsen med 35 protestanter ur alla samfund och 35 katoliker. Professorn vid det tyska katolska prästseminariet i Paderborn, Heribert Mühlen, och pastor Arnold Bittlinger, ledare för den protestantiska förnyelsen i Tyskland, undervisade tillsammans om livet i Anden. Kardinalen och andra specialister behandlade olika ämnen, t ex Andens gåvor och frukter och Maria. Det var en upplevelse att få vara en hel vecka tillsammans med en Kyrkans man som så naturligt talade om och själv utövade Andens gåvor.

1977 genomförde vi det första Liv i Anden-seminariet i vår egen församling utifrån Mühlens bok A Charismatic Theology...

(Något om Katolsk karismatisk förnyelse i Sverige 1972–2007 s8-9)

Lillemor kom att bli en drivande kraft inom Katolsk karismatisk förnyelse under många år, ett engagemang som var helt ekumeniskt och hon insåg de andliga nådegåvornas potential för kristenhetens helande. Hon uppfordrade alla kristna att växa i tilltro till Herren och arbeta tillsammans. Hennes ärende var att alla kristna skulle finna och bejaka sin egen kallelse i denna process. 1997 skrev hon boken *Strömmar av liv – Om den helige Andes verk i vår tid* som kan betraktas som ett ekumeniskt standardverk på svenska för den som söker en introduktion i den helige Andes liv i kyrkan med utgångspunkt i den pingstkarismatiska nådeström som berört hela kristenheten sedan början av 1900-talet. Här beskrivs hur den hänger samman med historien och det kristna livets källor och samtidigt hur den utgör ett hopp för framtiden. Berättelsen åtföljs av rikhaltiga källhänvisningar.

I boken *Se Herrens härlighet* (1991) beskriver hon sitt mirakulösa helande som 17-åring och Guds tilltal och hur sedan bön för helande kom att bli en livsuppgift för henne. Det handlade inte bara om individuellt helande, utan om hur den kristna gemenskapen behöver helas och Guds rike växa i vår söndrade värld. Slutorden i boken lyder:

*"Lär dig att alltmer lita på Herren på ett barns självklara sätt. Det betyder inte att vi ska vara barnsliga utan faktiskt tvärtom. När vi växer i vår tilltro till Herren så växer vi också som människor. Vi blir djärvare och frimodigare. Vi orkar bära mer av den skadade skapelsens lidande. Vi förstår alltmer av andra människors smärta. Vi växer i medlidande och vi växer i kärlek. Gud är kärlek. Kristendomens centrum och väsen är kärlek (1 Joh 4:8). Helandets väg är kärlekens väg. Må Herren leda dig och välsigna dig på den väg han berett för just dig!
Lovad vare Jesus Kristus i evighet! Amen!"*

I boken *Läkedom i Kristus – Den helande församlingen* (2003) fördjupar hon ytterligare temat.

Lillemor Hallin har ofta mötts med större uppskattning inom andra samfund än i Katolska kyrkan och är vida känd för sitt arbete med praktisk ekumenik, själavårdande förbönssamtal och karismatisk förnyelse [[Läs artikel i Dagen](#)].

På äldre dagar bodde hon och Kerstin på Birgittasystrarnas äldreboende i Djursholm. Sista åren präglades av en alltmer sviktande hälsa. Trots det hann hon slutföra nyutgivning av sina böcker, vilka är en del av det andliga arv hon lämnar efter sig. [[Alla böckerna kan beställas via denna länk, också e-upplaga erbjuds](#)] eller till specialpris via [[CHARIS Nordens bokshop](#)].

Mer än tiotusen tillbad Jesus i Kungsträdgården

2 augusti var det 9 timmars lovsång och [tillbedjan av Jesus i Kungsträdgården](#). För inbjudan stod ett stort nätverk av församlingar och organisationer inkluderande också CHARIS Nordic. Arrangörerna samt även Kungsträdgårdens ledning uppskattade att det varit mellan 10 000 och 20 000 personer på plats någon gång under dagen. Många kom och gick, och antalet varierade över dagen, men vid varje given timme uppskattar man att mellan 8 000 och 11 000 människor varit på plats samtidigt. – Det finns en hunger. Det är elva år sedan [Jesusmanifestationen](#). Sedan har det blivit ett vakuum, kristna har inte tagit plats i det offentliga rummet, säger Patrik Sandberg, en av de huvudansvariga till tidningen Dagen. Många talade om en stark och obeskrivlig Guds närvaro. – När dagen var slut ville ingen gå hem, sade Christoffer Ahlbäck som tillsammans med Patrik var huvudansvarig för arrangemanget.

Man hade också ett förbönstält uppställt, och till det var det kö hela dagen. Några kom till tro och omvände sig till Jesus för första gången. Arrangörerna sammanfattade med att det nog kan bli en uppföljning av detta nästa år. [["Sverige tillber Jesus" kan återkomma 2026](#)] [[Folkfest när Sverige tillbad Jesus](#)]

Reflektioner från möte med karismatiska bönegrupper i Rom: "De andliga nådegåvorna hör inte historien till – de är för nuet. Gud vill handla i dag."

CHARIS England och Wales har en rapport från mötet i Rom april 2025 som vi återger delar av här: [["Charisms are not historical - they are current. God wants to act today." Reflections from CCR Prayer Group event in Rome](#)]

1000 personer från 66 länder deltog i det första världsomspännande katolska karismatiska förnyelsemötet för bönegrupper i Rom den 4-6 april 2025, under det övergripande temat "*Glädjefulla vittnen om hopp*" (Rom 12:12) - en uppmaning till bönegrupper att vara dynamiska, andeledda, missionerande gemenskaper som modigt vittnar om hoppet i den helige Andes kraft. Det var ett fullspäckat program med bönemöten, samtal, undervisning, lovsång, lovsång, profetia, mässa och tillbedjan.

"Om din grupp har förlorat lovprisningens gåva, förlorat det mirakulösa eller saknar uppdrag kan den ha förlorat sin identitet."

Pino Scafuro satte visionen och tonen: Bönegrupper är livsviktiga, transformerande och missionerande till sin natur. Undvik att bli passiv eller isolerad - "Var inte en helig samling". Gå dit det inte finns någon karta – låt dig ledas av Anden till nya platser och människor.

Andrés Arango talade om *Karismatiska bönegrupperns identitet* och gav oss en stark påminnelse om att återvända till rötterna (Apg 2:42-47): Vi måste alltid predika Jesus. Jesus måste stå i centrum. Betona lovsång, tecken, profetior och predikan ledd av den Helige Ande. Undvik rutin; Återupptäck vördnad och det övernaturliga. Fokusera på gemenskap, enighet, mission och välkomnande.

Michelle Moran talade om *Ministries in the Prayer Group* och påminde oss om att fokusera på mission och tjänande: När CCR förlorar sitt minne, förlorar den sin kompass. Tjåna genom predikan, musik och förbön. "*Låt det viktigaste vara det viktigaste*": den Helige Ande och missionen. Förkunnelsen måste vara smord, förankrad i Skriften och väl förberedd. Musik ska underlätta för Anden, inte framföra. Förbön är att lyssna till Anden, inte att räkna upp behov.

"Vi befinner oss i en tid av växande. Utvidga platsen för ditt tält." (Jesaja 54:2)

"Karismerna är inte historiska – de är aktuella. Gud vill handla i dag." En väckarklocka för att manifestera gåvorna

Jean Christophe Sakiti talade om *de extraordinära karismer* och gav oss en väckarklocka för att manifestera gåvorna: Om det inte finns några skyltar är det något som är fel. Andens gåvor (1 Kor 12) är för idag, och de är nödvändiga. Var tillgänglig; Gud kan göra mirakel - om vi tror.

"Stäng dörrarna för fienden. Öppna ditt hjärtas dörrar."

Biskop Joseph Espartero talade om *karismatisk bön: ett liv i lovsång och tillbedjan*. Han uppmuntrade lekmän att leda med autenticitet: Livet självt bör vittna. Där det inte finns några strömmar av levande vatten beror det på att vattnet har fastnat. Vi behöver ett friskt flöde av den Helige Ande. Betonade hur brådskanie och verklig smörjelsen är.

Låt den Helige Ande leda: dynamiskt, kraftfullt, med glädje

Fader Hayden Williams, talade över konferensens tema, *Glädjefyllda vittnen om hoppet*, och gav en kraftfull uppmaning till evangelisation och mission: Hoppet ger oss en andefylld vision. Evangelisation är inte frivilligt; det är vår identitet (Evangelii Nuntiandi 14). Gå dit Anden leder - även till mörka platser. Evangelisera med glädje och ge Jesus, inte bara materiell hjälp, till de fattiga. Akta dig för att fokusera på interna frågor - håll dig uppdragsorienterad.

Sammanfattande synpunkter på konferensen:

Den var en katalysator för förnyelse, utmaning och att följa den helige Andes kallelse. Gemensamma nämnare för talen var bland annat:

1. Återvänd till Jesus och Skriften som centrum.
2. Återuppväck karismerna: profetia, helande, tungomål, urskiljning.
3. Förbli uppdragsfokuserad och utåtriktad.
4. Bygg kärleksfulla, välkomnande gemenskaper.
5. Låt den Helige Ande leda: dynamiskt, kraftfullt, glädjefyllt.

Ekumenisk vecka i Stockholm 18–24 augusti, arr Sveriges Kristna Råd

En hel vecka med seminarier, gudstjänster, folkfest i Kungsträdgården m.m. [[Hela programmet här](#)] Bl.a: [[Ekumenisk lovsångsgudstjänst i Storkyrkan onsdag 20 aug kl 18.00](#)]. Medverkan av kardinal Anders Arborelius. (Kom i god tid!)

Stöd CHARIS

Bidrag tas tacksamt emot, [[länk här](#)] eller QR-kod.

/Bengt Malmgren, koordinator CHARIS Norden

[[tidigare nyhetsbrev återfinns här](#)]